

[Morten Lange.]

i allerhøjeste grad til at fremme den inflation, som vi har god grund til i øjeblikket at bremse og ikke at fremme. Jeg er ikke i tvivl om, at vi har en af de vigtigste inflationskilder gemt i den landbrugspolitik, som regeringen har ladet sig påtvinge.

I virkeligheden er de studier, vi har kunnet gøre over sagen i udvalgsarbejdet, kommet stærkere frem, end jeg på forhånd havde ventet, og det, som der måske er mest grund til at lægge mærke til, er den ganske overordentlige sociale slagside, som det viser sig disse lovforslag har.

Det er blevet understreget næsten smukt af venstres forslag om at stille 150 mill. kr. mere til rådighed for dispositionsfonden. Jeg er overbevist om, at bevæggrundene til at gøre det først og fremmest har været ønsket om, at det samlede lovkompleks skulle have en bedre social balance og ikke være til overvejende fordel for det store korndyrkende landbrug. Jeg synes, det er hårdt, at det skal være partiet venstre, der skal komme og stille ændringsforslag over for en socialdemokratisk regering, som skal afbalancere det, at det store korndyrkende landbrug får for meget. Det er, skal vi sige en usædvanlig situation, og den kan overhovedet kun forstås, som den naturligvis også vil blive forstået, når man lægger vægt på forslagens tilblivelse, at det altså åbenbart er et led i regeringens handel med det store landbrugs repræsentanter.

Jeg forstår godt, at det ærede medlem hr. Svend Haugaard gerne vil have det sagt så tydeligt, at det også kommer ind i folketingsjournalerne, men jeg er ikke i tvivl om, at det er klart og tydeligt forstået på forhånd. Det er vel nok dette punkt, som er en af lovforslagets mest afgørende krumtappe, og det er dér, man med rette kunne sætte ind; skulle man give sig til at revidere på det samlede kompleks af love, er det klart, at så ville en rimeligere fremgangsmåde være at stille ændringsforslag til kornordningen eller eventuelt stille forslag om kornordningens totale bortfald.

Det sidste har mit parti tænkt sig at gøre på den overordentlig enkle måde, at vi stemmer imod hele kornordningen som sådan; derfor har vi ikke ment det nødvendigt med specifikke ændringsforslag, men vi hilser med glæde, at det radikale venstre har stillet forslag, som dog i nogen grad sætter prisen på korn ned og gør kornordningen mindre urimelig. Man kan naturligvis have meget imod de radikale ændringsforslag. Jeg har en del at indvende. Jeg anser dem også for at være unødvendige ændringsforslag, men de er dog en forbering i forhold til det, der i dag står i kornlovsforslaget.

Jeg forstår i øvrigt ikke den megen diskussion om kontrollen med bestemmelserne i dette forslag. Det forekommer mig, at det er et af de mest enkle problemer i hele vor komplicerede lovgivning her i Danmark. Vi snakker om, at landet skal indføre et eller andet, som folk kalder moms, og som selvfølgelig hedder noget længere, men skal man indføre noget i den retning, vil kontrollen med en nettokornsælgerordning være så nem, som de pågældende kan ønske sig, for de pågældende bilag må naturligvis også indgå i landbrugets momsregnskaber, så det bliver rørende enkelt.

Det ærede medlem hr. Svend Haugaard har naturligvis ikke gjort så meget ud af at udarbejde sit forslag, bl. a. fordi, har jeg en fornemmelse af, han ser på det med omtrent samme grad af velvilje, som jeg gør, nemlig at det er bedre end det, vi har, men ikke særlig godt, og den slags halve skiftninger behandler man kun halvgodt. Hvis det ærede medlem ville have gjort lidt mere ud af sit forslag, kunne han naturligvis være kommet ud over disse kontrolvanskeligheder. Der kunne jo være en række spørgsmål om, hvorledes man skal opfatte en nettokornsælger, som skaffer sig foderstoffer af en anden type end korn til afløsning af det korn, han har solgt og fået refusion for. Selvfølgelig er der en del huller i det forslag, men vi har nogen sympati for det, netop fordi det dog gør skævheden lidt